

S00JP006TUNS

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE: 30. 6. 2011

NAŠE ZN.:

VYŘIZUJE: Mgr. Masaříková

TEL.: 577 630 273

FAX:

E-MAIL: mariemasarikova@muzlin.cz

Ing. Luděk Maděra

tř. 2. května 4098

760 01 Zlín

DATUM: 19. 9. 2011

Rozhodnutí o částečném zamítnutí žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Městské informační a turistické středisko Magistrátu města Zlína (dále jen „MITS MMZ“) jako organizační útvar statutárního města Zlína, IČ: 00283924, sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín (dále jen „povinný subjekt“) věcně příslušný pro vydání rozhodnutí podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl dne 19. 9. 2011 podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

Žádost Ing. Ludka Maděry, bytem tř. 2. května 4098, Zlín (dále jen „žadatel“), podané povinnému subjektu písemně dne 30. 6. 2011 ve věci poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění:

„Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 57/2010-79, který nabyl právní moci dne 15. 6. 2011, žádám o doplnění výše jednotlivých odměn do souboru se seznamem odměn, který jste mi poskytli na CD z 22. 4. 2011. Obsah této žádosti se týká stejných informací jako výzva k dobrovolnému splnění povinnosti z 16. 6. 2011.“ (dále jen „žádost“),

se č á s t e č n ě o d m í t á,

a to v rozsahu poskytnutí informací o výši jednotlivých odměn vedoucích odborů a oddělení povinného subjektu v období let 2000 - 2010, s výjimkou informací o výši jednotlivých odměn vedoucího samostatného oddělení informačních systémů v měsíci červen a srpen roku 2000.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 30. 6. 2011 obdržel povinný subjekt uvedenou žádost, kterou žadatel žádá o doplnění výše jednotlivých odměn do souboru se seznamem odměn, který povinný subjekt poskytl žadateli na CD z 22. 4. 2011 (uvedené CD obsahovalo ve formátu .xls výčet důvodů všech odměn jednotlivých vedoucích odborů a oddělení Magistrátu města Zlína za období let 2000 - 2010).

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu, tj. především v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), jehož smyslem je ochránit soukromý život občana, a podle kterého je osobním údajem jakýkoliv údaj týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů.

Dle zákona o ochraně osobních údajů je povinný subjekt jako zaměstnavatel správcem osobních údajů zaměstnance a je povinen chránit údaje týkající se jeho soukromí.

Finanční částka, kterou zaměstnanec obdrží při výplatě odměny za práci (případně její složka), se stává součástí jeho soukromého majetku, týká se zaměstnance jakožto určitého či určitelného subjektu údajů, a její výše je proto z obecného pohledu osobním údajem.

Zákon o svobodném přístupu k informacím však stanovuje (bohužel ne vždy přesně a jednoznačně) některé výjimky z obecného pravidla ochrany osobních údajů. Konkrétně např. § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím rozšiřuje kategorii osob, o nichž povinný subjekt poskytuje informace, o tzv. „příjemce veřejných prostředků“, přičemž však tuto kategorii osob blíže nedefinuje. O příjemcích veřejných prostředků má povinný subjekt poskytnout základní osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.

Je nutno konstatovat, že znění § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím způsobuje výkladové nejasnosti a při jeho extenzivní aplikaci může dojít k popření smyslu zákona o ochraně osobních údajů a k zásahu do ústavně zaručených práv a svobod některých osob označovaných za „příjemce veřejných prostředků“.

Předně je nutno konstatovat, že povinný subjekt je dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, při výkonu své působnosti vázán pouze zákonem a jinými právními předpisy vydanými na základě zákona, resp. při výkonu přenesené působnosti dále též usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů a opatřeními příslušných orgánů veřejné správy přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti podle zákona o obcích. Úředníci jsou pak dle zákona č. 312/2000 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů povinni dodržovat ústavní pořádek České republiky a právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané.

Povinný subjekt si je vědom rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. května 2011, ve kterém NSS vyjádřil názor, že informace o odměnách jmenovitě určeného zaměstnance by měly být poskytnuty v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Toto rozhodnutí je však závazné pouze v konkrétní kauze, navíc typově částečně odlišné, neboť se v ní jednalo o poskytnutí jedné ze složek platu u jednoho zaměstnance – naopak v případě nynější žádosti se jedná o poskytnutí informací o výši odměn všech vedoucích odborů a oddělení za širší časový úsek. Zásah do soukromí by zde byl

tedy plošný a týkal se nepoměrně rozsáhlejšího okruhu řádově desítek zaměstnanců.

Dále lze konstatovat, že předmětný rozsudek NSS nelze za stávající situace považovat za konstantní judikaturu, neboť není dosud potvrzen obdobným judikátem NSS, odchyluje se od dosavadní rozhodovací praxe krajských úřadů, soudů nižších stupňů, stanovisek Ministerstva vnitra ČR, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, i rozsudků Soudního dvora ES (viz např. rozhodnutí Soudního dvora ES ve spojených věcech C-92/09 a C-93/09, či spojených věcech C-465/00, C-38/01 a C-139/01). V tomto kontextu se tedy předmětné rozhodnutí NSS v současné době představuje názor ojedinělý a nekonzistentní s prejudikaturou. V praxi není ničím neobvyklým, že v obdobné věci v budoucnu řešené NSS může dojít k odlišnému posouzení dané problematiky jiným senátem NSS, případně rozšířeným senátem NSS.

Jelikož se v daném případě jedná o střet dvou skupin základních lidských práv - práva na informace na straně jedné a práva na ochranu soukromí a lidské důstojnosti na straně druhé - povinný subjekt předpokládá, že dříve či později bude muset ve věci poskytování informací o platech zaměstnanců veřejného sektoru rozhodnout Ústavní soud ČR, jehož názor může být rovněž diametrálně odlišný od názoru NSS.

Povinný subjekt musel při svém rozhodování o žádosti vzít rovněž v úvahu stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 3. 6. 2011, v němž ÚOOÚ vyjadřuje nesouhlas s předmětným rozsudkem NSS a dává najevo, že bude nadále sankcionovat poskytování údajů o platech zaměstnanců veřejné sféry.

Dále vzal povinný subjekt v úvahu nejednoznačné znění ustanovení § 8b zákona 106/1999 Sb., které je nutno v důsledku této nejednoznačnosti vykládat ve prospěch osob, u nichž může dojít k nezvratnému a ničím nenapravitelnému zásahu do jejich soukromí a důstojnosti. Naopak žadatel má při odmítnutí jeho žádosti nadále možnost pomocí opravných či dalších zákonných prostředků v budoucnu dosáhnout případným autoritativním rozhodnutím příslušného orgánu změny tohoto stavu; jeho právo na poskytnutí informací tedy mu definitivně a nezvratně popřeno není.

Nelze rovněž opomenout, že poskytnutí požadovaných údajů (ve smyslu extenzivního výkladu § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, navíc v možné kombinaci s uvedením bydliště a data narození příslušného zaměstnance) by mohlo znamenat vznik více či méně závažného bezpečnostního rizika pro některé zaměstnance. Např. v případě úmyslu msty klienta vůči zaměstnanci veřejného sektoru by tento klient mohl snadno zjistit na základě § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím bydliště zaměstnance; osoba mající v úmyslu páchat majetkovou trestnou činnost by si mohla zjistit příjem a bydliště zaměstnance veřejného sektoru a na základě kombinace těchto údajů poměrně jednoduše vytipovat osoby, vůči nimž bude z pohledu pachatele efektivní tuto majetkovou trestnou činnost páchat.

Naopak u některých zaměstnanců může poskytnutí údajů o jejich platu znamenat zásah do jejich důstojnosti - např. se mohou tito zaměstnanci cítit nedostatečně odměněni za svou práci v porovnání se zaměstnanci soukromého sektoru či obecně v porovnání s osobami, se kterými udržují

osobní kontakty; tato skutečnost se pak může stát důvodem výsměchu a zlehčování ze strany okolí vůči danému zaměstnanci. Případně mohou zaměstnanci veřejného sektoru, o jejichž platu byly údaje poskytnuty, za nedůstojný vůči své osobě požadovat už jen fakt, že jejich příjmy (které jsou často jejich příjmy jedinými, neboť zaměstnanci převážné části veřejného sektoru jsou na základě zákoníku práce omezeni v možnostech dalších pracovních či podnikatelských aktivit) může znát kdokoli, kdežto příjmy zaměstnanců soukromého sektoru či osob samostatně výdělečně činných jsou nadále chráněny jako osobní údaj.

Celkově lze konstatovat, že extenzivní aplikací § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím by došlo k významné diskriminaci zaměstnanců veřejného sektoru oproti ostatním zaměstnancům, potažmo vůči všem ostatním fyzickým osobám pobírajícím jakékoli příjmy. Tímto postupem by bylo porušeno ust. čl. 1 věty první Listiny základních práv a svobod, která stanoví, že lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech.

Povinný subjekt tak po vyhodnocení výše uvedených skutečností dospěl k názoru, že při střetu výše zmiňovaných základních lidských práv, jejichž ochrana je zaručena Listinou základních práv a svobod, a která jsou přímo aplikovatelná a mají přednost před zněním zákona - práva na přístup informacím na straně jedné a práva na ochranu soukromí a lidské důstojnosti na straně druhé - je za současné nejasné právní situace nutno upřednostnit ochranu před neoprávněnými zásahy do soukromí a důstojnosti jednotlivce, a tím zároveň upřednostnit tak ochranu práv soukromých před právy veřejnými. Proto povinný subjekt rozhodl při odmítnutí části žádosti tak, jak je uvedeno výše.

Nad rámec výše uvedeného je nutno rovněž zdůraznit skutečnost, že na základě obecné právní zásady, která stanovuje zákaz zpětné účinnosti právních předpisů, nezle (i v případě že bychom připustili extenzivní výklad § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím) poskytovat jinému subjektu informace o příjemcích veřejných prostředků bez jejich souhlasu zpětně za období do 1. 6. 2006, neboť teprve od tohoto data nabyl účinnosti zákon č. 61/2006 Sb., kterým byl do zákona o svobodném přístupu nově začleněn § 8b.

Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje č. j. KUZLK/59433/2011 ze dne 17. 8. 2011, doručeného povinnému subjektu dne 25. 8. 2011, bylo dále povinnému subjektu uloženo, aby se před definitivním rozhodnutím, zda informace požadované žadatelem poskytne či nikoli, dotázal jednotlivých dotčených subjektů, tj. vedoucích odborů a oddělení, zda s poskytnutím předmětných informací žadateli souhlasí či nikoli.

Povinný subjekt za tím účelem písemně oslovil všechny dotčené subjekty, tj. vedoucí odborů a oddělení v letech 2000-2010, údaje o jejichž výši jednotlivých odměn žadatel na základě předmětné žádosti požadoval.

Dotčené subjekty se mohly nejpozději do 19. 9. 2011 písemně vyjádřit, zda s poskytnutím žadatelem požadovaných informací, týkajících se jejich osoby, souhlasí či nikoli, a byli zároveň poučeni, že v případě, kdy povinný subjekt neobdrží jejich výslovné písemné vyjádření do

19. 9. 2011, nezbude mu než konstatovat, že souhlas s poskytnutím předmětných osobních údajů neudělili.

Výsledkem tohoto dotazování bylo, že k 19. 9. 2011 **žádný z oslovených dotčených subjektů neposkytl souhlas s poskytnutím předmětných žadatelem požadovaných informací o své osobě.**

V případě vedoucího samostatného oddělení informačních systémů Magistrátu města Zlína v období od 1. 1. 2000 do 31. 8. 2000 volil povinný subjekt odlišný postup, neboť povinnému subjektu je známo, že vedoucím uvedeného samostatného oddělení v předmětném období byl sám žadatel. Jelikož se v tomto případě jedná o osobní údaje žadatele, poskytované jemu samému na jeho výslovnou žádost, nebylo z povahy věci v daném případě důvodu vyžadovat po žadateli souhlas s poskytnutím těchto údajů, a tyto mu byly poskytnuty formou jím požadovaného doplnění do souboru se seznamem odměn, který povinný subjekt poskytl žadateli na CD z 22. 4. 2011.

Rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje č. j. KUZLK/59433/2011 ze dne 17. 8. 2011, doručeným povinnému subjektu dne 25. 8. 2011, bylo dále povinnému subjektu uloženo, aby si před definitivním rozhodnutím, zda informace požadované žadatelem poskytne či nikoli, vyžádal od žadatele sdělení důvodů, které žadatele vedly k podání předmětné žádosti, na základě které požaduje osobní údaje (výši všech jednotlivých odměn) u všech vedoucích zaměstnanců povinného subjektu za období let 2000 - 2010.

Žadatel svým dopisem ze dne 19. 9. 2011 povinnému subjektu sdělil, že poskytování těchto informací je stanovené rozsudkem NSS č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. května 2011, a ani tento rozsudek, ani zákony řešící přístup k informacím, nestanovují povinnost žadatele sdělovat důvody, proč o informace žádá. Jako „projev dobré vůle“ žadatel v závěru svého dopisu sdělil, že požaduje předmětné informace „ze závažných důvodů nepochybně hodných zvláštního zřetele“.

Co se týče rozsudku NSS č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. května 2011 a jeho závaznosti, povinný subjekt odkazuje na své vyjádření uvedené výše v tomto zdůvodnění.

Co se týče žadatelem sděleného důvodu, který jej vedl k podání předmětné žádosti, je tento důvod natolik obecný a nekonkrétní, že na základě něj nelze jakkoli ospravedlnit plošný zásah do ochrany soukromí a důstojnosti vedoucích zaměstnanců povinného subjektu formou poskytnutí jejich osobních údajů (výše všech jednotlivých odměn) za období let 2000 - 2010.

Povinnému subjektu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem nezbylo, než aby rozhodl při odmítnutí části žádosti tak, jak je uvedeno výše.

P o u č e n í   o   o p r a v n ý c h   p r o s t ř e d c í c h :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat písemné odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému úřadu Zlínského kraje, a to prostřednictvím MITS MMZ.

Mgr. Marie Masaříková
vedoucí MITS MMZ

